

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. OSR-09651/2020-ERU
Č. j. 09651-3/2020-ERU

V Ostravě dne 24. listopadu 2020

P Ř Í K A Z

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle ust. § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, v příkazním řízení podle ust. § 90 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), ve spojení s ust. § 150 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), vedeném pod sp. zn. OSR-09651/2020-ERU s obviněným z přestupku, kterým je společnost **EP ENERGY TRADING, a.s.**, se sídlem Praha - Praha 1, Klimentská 1216/46, PSČ 11002, IČO: 273 86 643, ve věci podezření ze spáchání **přestupku podle ust. § 91 odst. 1 písm. l) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění účinném do 31. prosince 2019** (dále jen „energetický zákon“), kterého se měl dopustit jako držitel licence č. 240605079, s předmětem podnikání obchod s plynem, rozhodl

takto:

- I Obviněný z přestupku, společnost EP ENERGY TRADING, a.s., se sídlem Praha - Praha 1, Klimentská 1216/46, PSČ 11002, IČO: 273 86 643 (dále jen „účastník řízení“), se uznává vinným ze spáchání o přestupku podle ust. § 91 odst. 1 písm. l) energetického zákona, kterého se dopustil tím, že jako držitel licence na obchod s plynem č. 240605079, v rozporu s ust. § 11a odst. 9 energetického zákona nestanovil zálohové platby za dodávku plynu nejvýše v rozsahu důvodně předpokládané spotřeby plynu v následujícím zúčtovacím období, když dne 10. září 2019 prostřednictvím platebního kalendáře č. [REDAKCE] stanovil panu [REDAKCE], odběrné místo EIC [REDAKCE] na adrese [REDAKCE] (dále jen „zákazník“), na období od 1. září 2019 do 30. září 2020 měsíční zálohy za dodávku plynu ve výši 4 000 Kč, ačkoli tato výše neodrážela předpokládanou spotřebu plynu pro další období.**
- II Podle ust. § 91 odst. 14 písm. c) energetického zákona se účastníkovi řízení za spáchání přestupku podle ust. § 91 odst. 1 písm. l) energetického zákona ukládá pokuta ve výši 10 000 Kč (slovy: deset tisíc korun českých), která je splatná do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto příkazu na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 44920.**

Odůvodnění

Správní řízení je zahajováno na základě vlastních zjištění Energetického regulačního úřadu (dále jen „správní orgán“). Podle ust. § 90 zákona o odpovědnosti za přestupky ve spojení s ust. § 150 správního řádu lze povinnost v řízení z moci úřední uložit formou písemného příkazu. Příkaz může správní orgán vydat, považuje-li skutkové zjištění za dostatečné; vydání příkazu může být prvním úkonem v řízení.

Účastník řízení je držitelem licence na obchod s plynem č. 240605079, s datem zahájení výkonu licencované činnosti dne 1. ledna 2007.

Správním orgánem bylo v rámci šetření sp. zn. 12575/2019-ERU zjištěno, že dne 1. prosince 2017 uzavřel účastník řízení se zákazníkem smlouvu o sdružených službách dodávky plynu číslo [REDAKCE], s termínem zahájení dodávky od 1. března 2018. Počáteční výše záloh pro období 1. března 2018 - 31. března 2019 byla stanovena na základě platebního kalendáře č. [REDAKCE] ze dne 8. března 2018 na částku 1 700 Kč/měsíc.

Dne 11. září 2018 vystavil účastník řízení zákazníkovi první fakturu za dodávku plynu daňový doklad č. [REDAKCE], za období od 1. března 2018 do 1. září 2018, splatnost dne 25. září 2018, na částku k úhradě 3 702 Kč, s tím, že zálohové platby činily částku 6 x 1 700 Kč = 10 200 Kč, spotřeba plynu [REDAKCE] kWh a dodávka plynu byla vyúčtována na částku 13 902, 23 Kč (dále jen „faktura č. [REDAKCE]“).

Dne 11. září 2018 vystavil účastník řízení zákazníkovi nový platební kalendář č. [REDAKCE] na období 1. září 2018 - 31. října 2019, na základě kterého stanovil účastník řízení zákazníkovi předepsané zálohy na dodávku plynu za období 1. září 2018 - 31. března 2019 na částku 1 700 Kč/měsíčně a na období od 1. dubna 2019 do 31. října 2019 na částku ve výši 4 000 Kč/měsíc (dále jen „další platební kalendář“).

Dne 10. září 2019 vystavil účastník řízení zákazníkovi druhou fakturu za dodávku plynu daňový doklad č. [REDAKCE], za období od 2. září 2018 do 31. srpna 2019, splatnost dne 24. září 2019, s tím, že zálohové platby činily:

- dne 13. září 2018 částka 1 700 Kč (období od 1. září 2018 do 30. září 2018);
- dne 12. října 2018 částka 1 700 Kč (období od 1. října 2018 do 31. října 2018);
- dne 12. listopadu 2018 částka 1 700 Kč (období od 1. listopadu 2018 do 30. listopadu 2018);
- dne 12. prosince 2018 částka 1 700 Kč (období od 1. prosince 2018 do 31. prosince 2018);
- dne 11. ledna 2019 částka 1 700 Kč (období od 1. ledna 2019 do 31. ledna 2019);
- dne 12. února 2019 částka 1 700 Kč (období od 1. února 2019 do 28. února 2019);
- dne 12. března 2019 částka 1 700 Kč (období od 1. března 2019 do 31. března 2019);
- dne 12. dubna 2019 částka 2 100 Kč (období od 1. dubna 2019 do 30. dubna 2019);
- dne 10. května 2019 částka 1 900 Kč (období od 1. dubna 2019 do 30. dubna 2019);
- dne 10. května 2019 částka 200 Kč (období od 1. května 2019 do 31. května 2019);
- dne 12. června 2019 částka 3 800 Kč (období od 1. května 2019 do 31. května 2019);
- dne 14. června 2019 částka 4 000 Kč (období od 1. června 2019 do 30. června 2019);
- dne 15. července 2019 částka 4 000 Kč (období od 1. července 2019 do 31. července 2019);
- dne 15. srpna 2019 částka 4 000 Kč (období od 1. srpna 2019 do 31. srpna 2019);

Výše přijatých zálohových plateb za dodávku plynu činila částku 31 900 Kč.

Další provedené platby zákazníkem vůči účastníkovi řízení (mimořádné zálohové platby) byly následující úhrady:

- dne 12. října 2018 částka 400 Kč;
- dne 12. listopadu 2018 částka 400 Kč;
- dne 12. prosince 2018 částka 400 Kč;
- dne 11. ledna 2019 částka 400 Kč;
- dne 12. února 2019 částka 400 Kč;
- dne 12. března 2019 částka 400 Kč;

Celkově činila výše přijatých plateb na zálohy částku 34 300 Kč, spotřeba plynu [REDAKCE] kWh, dodávka plynu byla vyúčtována na částku 27 164,34 Kč a vyúčtovaný přeplatek činil částku ve výši 7 136 Kč (dále jen „faktura č. [REDAKCE]“).

Dne 10. září 2019 vystavil účastník řízení zákazníkovi nový platební kalendář č. [REDAKCE] na období 1. září 2019 - 30. září 2020, na základě kterého stanovil účastník řízení zákazníkovi předepsané zálohy na dodávku plynu za období 1. září 2019 - 30. září 2020 na částku 4 000 Kč/měsíc.

Následně dne 10. září 2019 (ve skutečnosti vystaveno dne 19. prosince 2019, jak vyplývá z vyjádření účastníka řízení vedeného pod č. j. 12575-9/2019-ERU) vystavil účastník řízení zákazníkovi nový platební kalendář č. [REDAKCE] (stejně číslo jako měl v předcházejícím odstavci zmíněný platební kalendář ze dne 10. září 2019) na období 1. prosince 2019 - 30. září 2020 (doručený správnímu orgánu dne 3. února 2020), na základě kterého stanovil účastník řízení zákazníkovi předepsané zálohy na dodávku plynu za období 1. prosince 2019 - 31. prosince 2019 na částku 4 000 Kč/měsíčně a na období od 1. ledna 2020 do 30. září 2020 na částku ve výši 2 500 Kč/měsíčně.

Ve vyjádření účastníka řízení ze dne 23. ledna 2020, zaevidovaném pod č. j. 12575-4/2019-ERU (dále jen „vyjádření č. j. 12575-4/2019-ERU“), je uvedeno, že v dalším platebním kalendáři byla výše plateb systémově vypočtena, zohledňující očekávanou spotřebu a smluvní ceny. Očekávaná spotřeba měla vycházet z historie spotřeby (období březen/2018 až srpen/2018) a propočtených hodnot platných pro příslušný typový diagram dodávky (dále jen „metodika TDD“) do kterého je zařazeno odběrné místo zákazníka. Faktura za období 1. března 2018 - 1. září 2018 byla na spotřebu [REDAKCE] MWh, v následujícím období byla fakturace za stejné období v množství spotřeby [REDAKCE] MWh. Z historie spotřeby byla metodikou TDD určena předpokládaná roční spotřeba ve výši [REDAKCE] MWh, ze které potom vycházelo při stanovení záloh. Následující fakturace za období 2. září 2018 - 31. srpna 2019 vyúčtovala celkovou spotřebu [REDAKCE] MWh. Společně s touto fakturací došlo k novému výpočtu zálohy, kdy denní částka nového rozpisu byla 72,46 Kč a předešlého rozpisu 133,01 Kč.

Tento moment podle účastníka řízení standardně vynutí stanovení nové výše záloh, ale v daném případě došlo bohužel systémově k nesprávnému vyhodnocení akce a provedení chybného propočtu, kdy nedošlo k promítnutí tohoto snížení záloh do nového rozpisu záloh. Uvedenou příčinu rozklíčovал účastník řízení v rámci složité analýzy výpočtových diagramů, a proto ve výsledku navrhl snížení záloh. Podle účastníka řízení se jednalo o individuální selhání systému ve specifickém případě, nikoliv o systémovou chybu.

Účastník řízení reagoval na žádost zákazníka ze dne 29. října 2019 o snížení výše záloh na částku 2 500 Kč tak, že dne 22. listopadu 2019 mu odeslal e-mail (součást vyjádření

č. j. 12575-4/2019-ERU), kde uvedl, že je možné snížit zálohy maximálně na částku 2 800 Kč. S uvedeným zákazník nesouhlasil a požadoval snížení záloh na částku 2 500 Kč.

Závěrem komunikace bylo, že účastník řízení přijal dne 16. prosince 2019 požadavek zákazníka a snížil zálohové platby za dodávku plynu zákazníkovi napožadovanou částku 2 500 Kč, a to počínaje měsícem leden 2020.

Uplatňuje-li držitel licence na obchod s elektřinou, obchod s plynem, výrobu elektřiny, výrobu plynu nebo dodavatel tepelné energie zálohové platby na dodávku elektřiny, plynu nebo tepelné energie, tak má povinnost podle ust. § 11a odst. 9 energetického zákona stanovit zálohové platby nejvýše v rozsahu důvodně předpokládané spotřeby elektřiny, plynu nebo tepelné energie v následujícím zúčtovacím období.

Přestupku podle ust. § 91 odst. 1 písm. l) energetického zákona se dopustí držitel licence tím, že při uplatňování záloh za dodávku elektřiny, plynu nebo tepelné energie nestanoví jejich výši nejvýše v rozsahu důvodně předpokládané spotřeby elektřiny, plynu nebo tepelné energie v následujícím zúčtovacím období podle ust. § 11a odst. 7 energetického zákona.

Správní orgán se tak v rámci příkazního řízení zabýval uvedeným přestupkem v návaznosti na porušení povinnosti vyplývající z ust. § 11a odst. 9 energetického zákona, z něhož plyne, že nemají být požadovány po zákazníkovi nedůvodně vysoké zálohy za dodávku plynu překračující předpokládanou výši jeho spotřeby.

I když ust. § 91 odst. 1 písm. l) energetického zákona výslovně odkazuje na povinnost uvedenou v ust. § 11a odst. 7 energetického zákona, přestože uvádí slovy povinnost stanovenou držiteli licence v ust. § 11a odst. 9 energetického zákona, tak nic nebrání tomu, aby byl účastník řízení za uvedený přestupek potrestán.

K uvedenému nežádoucímu stavu došlo tím, že původně byla nyní uvedená povinnost pro držitele licence v ust. § 11a odst. 9 energetického zákona požadovat zálohy na dodávku za plyn nejvýše v rozsahu důvodně předpokládané spotřeby uvedena v ust. § 11a odst. 7 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění účinném do 31. prosince 2015. Novelou č. 131/2015 Sb., účinnou od 1. ledna 2016, kterou byl novelizován i energetický zákon, došlo k přidání dalších dvou odstavců v ust. § 11a energetického zákona, ale již nedošlo ke změně znění ust. § 91 odst. 1 písm. l) energetického zákona, kde byl ponechán odkaz na původní ustanovení upravující povinnost, jenž odráží uvedená skutková podstata přestupku. Přesněji touto legislativní chybou tedy nedošlo k nahrazení ust. § 11a odst. 7 za ust. § 11a odst. 9 energetického zákona v přestupku uvedeném k této povinnosti v ust. § 91 odst. 1 písm. l) energetického zákona.

K nesprávnému odkazu v ust. § 91 odst. 1 písm. l) energetického zákona lze odkázat na názor uvedený v komentáři k energetickému zákonu, konkrétně u ust. § 90 energetického zákona, kde je uvedeno, „*že vzhledem k tomu, že chybný odkaz je uveden v samotném vymezení skutkové podstaty přestupku, vzniká otázka, zda je v rozporu se zásadou nullum crimen sine lege stíhání nesplnění povinnosti podle ust. § 26 odst. 7 energetického zákona, neboť tato povinnost v důsledku chybného odkazu není do skutkové podstaty přestupku zahrnuta. Podle našeho názoru lze však uvedený problém vyřešit interpretačně, neboť skutková podstata přestupku jinak definována je a samotný nepřesný odkaz na ustanovení vymezující právní povinnost by neměl bránit možnosti uložit za tento delikt příslušnou sankci. Podobně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. října 2015, č. j. 8 As 29/2015-40 uvádí, že*

NSS nesouhlasil se stěžovatelem, že by nesprávný odkaz obsažený v ust. § 125c odst. 1 písm. e) bodu 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu) ve znění účinném do 6. listopadu 2014 způsobil neaplikovatelnost tohoto ustanovení. Neopravení zastaralého odkazu sice nepřispělo k přehlednosti normy a bylo objektivní legislativní chybou, ale skutková podstata přestupku byla z daného ustanovení dostatečně seznatelná. Při výkladu za pomoci interpretačního předpokladu racionálního zákonodárce, podle kterého, je cílem zákonodárce bezrozporná a racionální právní úprava, je třeba ustanovení číst tak, že označuje přestupek řízení motorového vozidla osobou, která k tomu není oprávněna (není držitelem řidičského oprávnění pro příslušnou skupinu vozidel). Ustanovení nelze vykládat tak, že se v důsledku provedené novely a zanechání nepřipadného odkazu stalo neaplikovatelným. (...) NSS zdůrazňuje, že se jednalo o racionální výklad daného ustanovení, nikoliv o dotváření práva stanovením nové skutkové podstaty přestupku pomocí analogie“ (Zdvihal, Z., Svěráková, J., Med, J., Osadská, J. a kol. Energetický zákon. Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2020, [online] dostupný na www.beck-online.cz, bod 21. k § 90).

Účastníkovi řízení a rovněž i ostatním držitelům licence je tak známa povinnost, aby výše záloh stanovená zákazníkům byla nejvýše v rozsahu důvodně předpokládané spotřeby plynu v následujícím zúčtovacím období, kdy porušení této povinnosti je zákonem postihováno jako přestupek uvedený v ust. § 91 odst. 1 písm. l) energetického zákona.

Ze spisu je patrné, že za období od 1. března 2018 do 1. září 2018 činila spotřeba zákazníka ████████ MWh (tedy za období 6 měsíců) a v období od 2. září 2018 do 31. srpna 2019 činila spotřeba ████████ MWh (tedy za období 12 měsíců). Zúčtovaná částka za období od 2. září 2018 do 31. srpna 2019 činila podle druhé strany faktury č. ████████ částku ve výši 27 164,34 Kč, což odpovídá průměrné ceně za měsíc ve výši 2 263,70 Kč. Proto nelze považovat požadovanou výši záloh v částce 4 000 Kč ze strany účastníka řízení za adekvátní, když nadto již uvedenou výši záloh zákazník účastníkovi řízení po část fakturačního období od 2. září 2018 do 31. srpna 2019 hradil a vznikl mu tak přeplatek na zálohách ve výši 7 136 Kč. Přitom zákazníkem požadovaná výše záloh v částce 2 500 Kč je/byla plně adekvátní výše záloh vzhledem k očekávané spotřebě v daném odběrném místě.

Správný orgán má tak za zjištěné a prokázané, že účastník řízení bez objektivních důvodů požadoval po zákazníkovi úhradu záloh ve výši 4 000 Kč v období od 1. září 2019 do 30. září 2020, která však neodrážela předpokládanou spotřebu pro další období a ani neodrážela předcházející spotřebu odběrného místa zákazníka, čímž porušil povinnost podle ust. § 11a odst. 9 energetického zákona, stanovit zálohové platby nejvýše v rozsahu důvodně předpokládané spotřeby plynu v následujícím zúčtovacím období.

Po obdržení faktury č. ████████ zákazník zjistil, že výše záloh v částce 4 000 Kč překračuje jeho očekávanou i skutečnou spotřebu plynu, a pro další období již s touto výši záloh na dodávku plynu nesouhlasil, protože předpokládaná výše odběru vypočtená metodikou TDD jako předpokládaná roční spotřeba ve výši ████████ MWh, ze které poté vycházelo stanovení záloh, neodpovídala skutečné spotřebě zákazníka za předcházející období.

Charakteristickým znakem tzv. přestupků právnických osob a podnikajících fyzických osob je to, že odpovědnost těchto osob je založena porušením právních povinností bez ohledu na zavinění. Jedná se o tzv. objektivní odpovědnost, kdy je věcí účastníka řízení, aby si při výkonu svých činností počínal tak, aby neporušil povinnosti dané energetickým zákonem a nepoškodil zákonem chráněné zájmy. To v praxi znamená, že v případě jakékoliv

pracovní činnosti či administrativních postupů je nutno tyto konat tak, aby nedošlo k porušení zákonem stanovených povinností.

S ohledem na výše uvedené má správní orgán za to, že účastník řízení svým jednáním naplnil formální stránku přestupku podle ust. § 91 odst. 1 písm. l) energetického zákona.

Správní orgán se dále zabýval otázkou naplnění materiální stránky příslušného přestupku. Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. května 2007 vedeného pod č. j. 8 As 17/2007-135 vyplývá, že pro trestnost jednání musí být naplněna i materiální stránka správního deliktu (přestupku). Upravují-li zásady soudního trestání situaci, v níž formálně trestný skutek nelze považovat za trestný čin, je-li jeho společenská nebezpečnost (škodlivost) nižší než nepatrná, musí obdobná pravidla platit i pro přestupky, kdysi označované za správní delikty. Podstatou správního deliktu (přestupku) je postih za jednání v rozporu s právem. K jeho trestnosti však nepostačuje, že jednání po formální stránce vykazuje znaky skutkové podstaty deliktu, pokud zároveň není jednáním společensky nebezpečným (škodlivým). Z výše uvedeného vyplývá, že aby mohlo být určité protiprávní jednání kvalifikováno jako správní delikt (přestupek), musí být kromě formálních znaků deliktního jednání naplněna i materiální stránka deliktu a jednání musí vykazovat určitou míru společenské nebezpečnosti (škodlivosti) ve vztahu k porušené povinnosti stanovené zákonem na ochranu odpovídajících hodnot.

Z hlediska materiální stránky přestupku je třeba zejména vycházet ze skutečnosti, že každá skutková podstata přestupku implicitně zakotvuje obecnou míru společenské škodlivosti nežádoucího jednání. V opačném případě by ostatně zákonodárce porušení právních norem nesankcionoval jako přestupek.

Naplnění materiální stránky uvedeného přestupku spatřuje správní orgán v tom, že v jednání účastníka řízení je možné shledat jistou společenskou škodlivost spočívající v narušení veřejného zájmu na ochraně práv zákazníků. Požadování platby nepřiměřeně vysoké zálohy na dodávku plynu bez objektivně odůvodnitelného a akceptovatelného důvodu ze strany obchodníka s plynem nelze považovat za žádoucí, když to na straně účastníka řízení znamená přijímání větší finanční částky, se kterou pak po fakturační dobu může nakládat/hospodařit.

Správní orgán se dále zabýval otázkou, zda jsou naplněny podmínky uvedené v ust. § 21 zákona o odpovědnosti za přestupky, tedy zda účastník řízení za přestupek neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby přestupku zabránil. Z podkladů, které měl správní orgán k dispozici, nevyplývá, že by nastala jakákoliv objektivní zákonem předvídaná situace, která by umožnila liberaci účastníka řízení z vytykaného přestupku.

Lze uzavřít, že účastník řízení svým výše uvedeným jednáním spáchal přestupek podle ust. § 91 odst. 1 písm. l) energetického zákona, za který je také odpovědný, a správní orgán proto přistoupil k uložení pokuty. Za uvedený přestupek lze uložit podle ust. § 91 odst. 14 písm. c) energetického zákona pokutu až do výše 15 000 000 Kč.

Při stanovení konkrétní výměry pokuty správní orgán přihlédl ke všem zjištěným skutečnostem. Zejména přihlédl ve smyslu ust. § 37 písm. a), písm. c) a písm. g) zákona o odpovědnosti za přestupky k povaze a závažnosti přestupku, k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem a k povaze činnosti účastníka řízení.

Dále správní orgán přihlédl podle ust. § 38 písm. c), písm. d) zákona o odpovědnosti

za přestupky ke způsobu spáchání přestupku a okolnostem spáchání přestupku. V neposlední řadě správní orgán přihlédl při stanovení výše pokuty též k osobě pachatele.

Při hodnocení povahy a závažnosti přestupku je třeba vyjít především ze zjištěného stavu věci. V řízení bylo zjištěno a prokázáno, že účastník řízení v rozporu s ust. § 11a odst. 9 energetického zákona požadoval po zákazníkovi výši záloh na dodávku plynu neodrážející důvodně předpokládanou výši jeho spotřeby. Podle správního orgánu závažnost přestupku zvyšuje okolnost, že účastník řízení na požadavek zákazníka na snížení záloh na částku 2 500 Kč podanou dne 29. října 2019 reagoval dne 22. listopadu 2019 s tím, že nabídl snížení záloh na částku 2 800 Kč, s čímž zákazník nesouhlasil, protože se jednalo o výši záloh neodrážející jeho spotřebu. Požadavku na snížení záloh ze strany zákazníka vyhověl účastník řízení až vystavením platebního kalendáře dne 19. prosince 2019, ve kterém již jsou od 1. ledna 2020 požadovány zálohy za dodávku plynu ve výši 2 500 Kč, avšak až po intervencích ze strany správního orgánu.

Jako polehčující okolnost posoudil správní orgán, že nedůvodně vysoké zálohy byly požadovány jen po dobu 4 měsíců a také tu skutečnost, že účastník řízení nakonec přistoupil na požadovanou výši záloh zákazníkem, jakož i okolnost, že ke stanovení výše zálohy na částku 4 000 Kč došlo v důsledku systémové chyby a v jednom individuálním případě, což však nezbavuje účastníka řízení odpovědnosti.

Při stanovení výše pokuty je nutno též zohledňovat opakovanost porušování zákona účastníkem řízení, ať už z pohledu neustálého porušování totožných ustanovení a právních předpisů, nebo celkové nedisciplinovanosti při nedodržování stanovených povinností. Účastníkovi řízení byly pravomocně uloženy tyto pokuty:

- příkazem Energetického regulačního úřadu ze dne 31. prosince 2015, č. j. 11680-3/2015-ERU, právní moc dne 15. ledna 2016, byla uložena pokuta ve výši 15 000 Kč spolu s náhradou nákladů řízení ve výši 1 000 Kč za spáchání správního deliktu podle ust. § 16 odst. 1 písm. h) zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, ve účinném do 28. února 2017;

- příkazem Energetického regulačního úřadu ze dne 4. září 2015, č. j. 07787-3/2015-ERU, právní moc dne 16. září 2015, uložena úhrnná pokuta ve výši 18 000 Kč spolu s náhradou nákladů řízení ve výši 1 000 Kč za spáchání správních deliktů podle ust. § 91 odst. 5 písm. d) a podle ust. § 91 odst. 11 písm. d) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění účinném do 31. prosince 2015;

k těmto skutečnostem přihlédl správní orgán při stanovení výše pokuty jako k přitěžujícím.

Správní orgán se při stanovení výše pokuty zabýval také otázkou majetkových poměrů účastníka řízení. Správní orgán z výkazu zisku a ztráty za rok 2019 založeného ve sbírce listin ve veřejném rejstříku, ke dni 31. prosince 2019, zjistil, že měl v roce 2019 účastník řízení výsledek hospodaření za účetní období ve výši 32 152 000 Kč a za rok 2018 výsledek hospodaření za účetní období ve výši 72 999 000 Kč.

Správní orgán z výkazu zisku a ztráty za rok 2018 založeného ve sbírce listin ve veřejném rejstříku, ke dni 31. prosince 2018, dále zjistil, že měl v roce 2018 účastník řízení výsledek hospodaření za účetní období ve výši 72 999 000 Kč a za rok 2017 výsledek hospodaření za účetní období ve výši 30 459 000 Kč.

Rovněž je nutno přihlídnout k tomu, že majetkové poměry pachatele nejsou jediným kritériem pro stanovení výše pokuty, nicméně sankce by neměla být vzhledem ke svému účelu nepřiměřená.

Konkrétní forma postihu a jeho výše musí působit natolik silně, aby od podobného jednání odradila i ostatní nositele obdobných povinností, jaké svědčí účastníkovi řízení, zároveň musí být postih dostatečně znatelný v materiální sféře rušitele, aniž by však byl pro něj likvidačním. To znamená, že uložená pokuta musí být v takové výši, aby byla způsobilá plnit své základní funkce, tedy funkci represivní a preventivní. Toho je schopná jen v případě, že je natolik významná pro daného rušitele (účastníka řízení), že se mu porušení právních povinností v ostatních případech nevyplatí. Pokuta musí tedy mít pro účastníka řízení odstrašující účinek, aby se obával možné sankce a nedocházelo k opětovnému porušení právních povinností z jeho strany.

Správní orgán k výši uložené pokuty uvádí, že se jedná o pokutu, která činí méně než 1 % z maximální zákonné výše pokuty a je spíše symbolického charakteru. Vzhledem k tomu, že účastníku řízení byla uložena pokuta u samé spodní hranice zákonného rozpětí pokuty, nelze v případě správního trestání právnické osoby uvažovat o tom, že by taková výše pokuty mohla mít na účastníka řízení likvidační dopad. Zároveň správní orgán poznamenává, že pokuta byla uložena v souladu s ust. § 2 odst. 4 správního řádu, tedy ve výši odpovídající rozhodovací praxi Energetického regulačního úřadu v obdobných nebo shodných případech.

Poučení

Proti tomuto příkazu lze podle ust. § 150 odst. 3 správního řádu podat odpor ve lhůtě 8 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Energetickému regulačnímu úřadu. Lhůta pro podání odporu se počítá ode dne následujícího po doručení příkazu, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy byl nedoručený a uložený příkaz připraven k vyzvednutí.

Mgr. Terezie Foltánová, v. r.
oprávněná úřední osoba
oddělení sankčních řízení Ostrava

Obdrží:
EP ENERGY TRADING, a.s.